

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 29/01/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 325: TA VỚI CHÚNG SANH CÓ QUAN HỆ RẤT MẬT THIẾT

Nếu như chúng ta thấu hiểu, ta và người là một thể thì “của ta” hay “của người” đều như nhau. Hòa Thượng nói: **“Nếu như chúng ta có thể khởi tâm vì người mà lo nghĩ thì tâm niệm này là thiện ở trong thiện”**. Ở thế gian, rất ít người biết vì người khác mà lo nghĩ, nhiều người học Phật vì mong cầu phước báu, tuổi thọ. Nhiều người niệm Phật vì mình mà mong cầu vãng sanh, không phải vì chúng sanh. Chúng ta tu hành, điều quan trọng là phải mở được tâm vì người mà lo nghĩ.

Hòa Thượng nói: **“Tất cả vũ trụ, tất cả người, sự vật, sự việc có sự liên quan mật thiết với chính mình, do vậy chúng ta phải có trách nhiệm khi khởi tâm động niệm”**. Nếu ngay trong đời sống hằng ngày, chúng ta có tâm cảnh này thì chúng ta đã là một Bồ Tát. Nếu chúng ta khởi được tâm có trách nhiệm với cộng đồng, xã hội, mọi sự, mọi việc xung quanh thì chúng ta chính là một Bồ Tát.

Nhiều người khi xây nhà đã xây lấn ra đường, chiếm dụng của công, đây là việc làm rất xấu. Nếu chúng ta nhường một phần đất của mình để làm đường đi thì có bao nhiêu người đi qua là chúng ta đã tạo bấy nhiêu công đức, phước báu. Chúng ta chiếm đất của công thì bao nhiêu người đi qua là chúng ta đã tổn giảm bấy nhiêu phước báu trong chính sinh mạng của mình. Ngày trước, tôi sống ở quận Bình Chánh, ngôi nhà tôi ở chiều rộng rất ngắn, chiều dài khoảng 30m, khi xây nhà, tôi đã xây nhà lùi vào khoảng 1,5m so với mặt đường. Ở ngôi nhà này, tôi đã dịch rất nhiều đĩa Hòa Thượng giảng. Có những người thắc mắc vì sao tôi xây lùi nhà vào phía trong nhiều như vậy! Người xưa đã dạy: **“Lùi một bước thì trời cao biển rộng”**.

Sau này, khi tôi chuyển lên sống ở Đà Lạt, mhi xây nhà, tôi lùi vào khoảng 2m so với mặt đường. Nhà hàng xóm dựng cây cột điện ở lề đường nhưng vì nhà của tôi lùi vào bên trong nên cây cột điện của họ trông giống như đang nằm ở giữa đường. Tôi nói với người hàng xóm là người của chúng ta có thể giúp họ

chuyển cây cột điện vào phía bên trong. Ở Sơn Tây, khi xây dựng, tôi cũng dặn mọi người phải lùi vào phía trong khoảng 1m, hiện tại, chúng ta có thể đỗ ô tô trước cửa mà không chướng ngại người qua đường. Ở Sơn Tây, chúng ta đã nhường khoảng gần 40m đất ở mặt đường. Chúng ta luôn vì người mà lo nghĩ thì chính là chúng ta đã có tâm niệm của Bồ Tát. Chúng ta chưa phải là Bồ Tát nhưng chúng ta làm những việc mà Phật Bồ Tát làm thì chắc chắn chúng ta sẽ dần đạt được quả vị của Phật Bồ Tát. Chúng ta khởi tâm động niệm phải có trách nhiệm đối với mọi người, mọi sự vật. Chúng ta không có ý niệm tổn hại người thì cũng sẽ không có hành động, việc làm tổn hại người.

Mỗi chúng ta đều có “*cái ta*”, “*cái của ta*” nhưng chúng ta phải đồng hóa chúng, mang “*cái ta*” của mình hóa nhập vào “*cái ta*” của tất cả chúng sanh. Mang “*cái của ta*” hóa nhập vào “*cái của ta*” của tất cả chúng sanh. Nếu chúng ta làm được 100% thì chúng ta đã là Phật. Nếu chúng ta luôn chấp chặt “*cái ta*”, “*cái của ta*” của mình thì chúng ta là phàm phu.

Hòa Thượng nói: “***Các nhà khoa học gia ngày nay đã nói với chúng ta rằng, vũ trụ như một mảnh lưới, mọi thứ hỗ tương, liên kết với nhau, không có thứ nào có thể tồn tại một cách độc lập. Thân thể của chúng ta được gắn kết bởi hàng tỷ tế bào, giữa những tế bào đều có quan hệ mật thiết, tuyệt đối không có một tế bào nào có thể độc lập tồn tại***”. Ngày trước, dịch bệnh Sars và Covid đã gây ảnh hưởng đến toàn thế giới. Không ai trong chúng ta có thể độc lập tồn tại mà đều phải có mối quan hệ mật thiết với mọi người.

Hòa Thượng nói: “***Phật nói rất rõ ràng, tường tận chân tướng sự thật này. Cả thủy vũ trụ này là do một ý niệm của chính mình tạo thành***”. Trên Kinh Phật nói: “***Nhất thiết duy tâm tạo***”. Tất cả là do chính mình tạo. Tất cả mọi người, mọi sự, mọi vật đều có sự liên quan mật thiết với chúng ta. Vậy chúng ta có trách nhiệm, bổn phận gì? Chúng ta làm được một việc thì chúng ta tưởng rằng mình đang làm cho người khác, chúng ta tưởng rằng mình làm việc đó thì mình là người tốt, nhưng xét cho cùng thì chúng ta đang làm cho chính mình mà chúng ta không nhận ra! Nếu chúng ta quán thông được việc này, chúng ta biết việc làm đó là vì chính mình thì chúng ta sẽ làm hoàn toàn khác. Chúng ta luôn nghĩ rằng mình làm một việc nào đó là cho người khác, không phải cho chính mình.

Hòa Thượng từng nói: **“Một ý niệm thiện khởi lên thì tức khắc đã châu biến pháp giới. Một ý niệm ác khởi lên thì tức khắc đã châu biến pháp giới”**. Tốc độ của ý niệm nhanh hơn rất nhiều so với tốc độ của sóng điện. Chúng ta ngồi một nơi mà chúng ta nghĩ về một đất nước nào đó thì hình ảnh đất nước đó liền hiện ra ngay trong đầu của chúng ta. Chúng ta nghĩ về thời thơ ấu thì những hình ảnh về thời thơ ấu của chúng ta sẽ liền hiện ra. Nếu tôi nghĩ đến thời thơ ấu của mình thì trong đầu tôi hiện ra hình ảnh tôi đi học trên con đường làng với những cây xoài. Ý niệm của chúng ta nhanh đến mức độ như vậy!

Hòa Thượng nói: **“Một ý niệm ác, một ý niệm “tham, sân, si, mạn, nghi” là năm độc. Những ý niệm này là ý niệm không tốt. Chúng ta rất dễ dàng bị cảm nhiễm bởi bệnh độc, nếu chúng ta khởi lên những ý niệm này thì chúng ta sẽ gây ra rất nhiều tai hại cho thế giới”**. Một ý niệm thiện hay một ý niệm ác khởi lên thì đã châu biến pháp giới. Chúng ta tưởng chúng ta khởi ý niệm ác thì không ảnh hưởng đến người khác nhưng một ý niệm ác của chúng ta giống như một giọt nước tràn ly, cộng dồn với những ý niệm ác ở một nơi nào đó thì sẽ tạo thành thiên tai, động đất hay sóng thần.

Chúng ta học Phật lâu năm thì khi nghe những lời này, chúng ta sẽ có chút cảm giác nhưng người thế gian cho rằng những lời này là huyền hoặc. Con người đang dần dần cảm nhận được rằng họ không thể độc lập sinh tồn và tất cả những việc làm của mình sẽ ảnh hưởng đến người khác. Thí dụ, nếu chúng ta tùy tiện vứt rác ra đường, ra dòng kênh, hay tùy tiện đổ chất độc vào dòng nước thì sẽ ảnh hưởng đến môi trường sinh thái chung. Hiện tại, nếu môi trường bị ô nhiễm thì chúng ta có thể sống được nhưng con cháu đời sau sẽ phải gánh lấy trách nhiệm. Thầy Trần từng nói rằng, chúng ta đang để lại những di sản gì cho con cháu đời sau? Chúng ta có đang để lại những dòng sông chết, bầu không khí ô nhiễm nặng nề cho thế hệ sau không? Mọi người đang dần cảm nhận và có ý niệm về cộng đồng nhưng số lượng những người này rất ít.

Hòa Thượng nói: **“Tâm tham cảm ứng đến nạn nước. Tâm sân hận chiêu cảm đến nạn lửa”**. “Nạn lửa” là núi lửa hay hiện tượng địa cầu đang âm dần lên. Những lớp băng vĩnh cửu trên trái đất đang bắt đầu tan, việc này rất nguy hiểm đối với sự sống trên trái đất. Những người xem qua tin tức, đọc một chút sách vở thì sẽ tiếp nhận sự cảnh báo của các nhà khoa học. Phật đã từng nói việc này từ

rất lâu: *“Cảnh tùy tâm chuyển”* hay *“Y báo tùy theo chánh báo chuyển”*. “Y báo” là hoàn cảnh xung quanh. “Chánh báo” là tâm của chúng ta. Tâm địa của con người thiện lương thì hoàn cảnh trở nên thiện lương, tốt đẹp. Tâm địa của con người hiểm ác thì hoàn cảnh cũng trở nên hiểm ác.

Hòa Thượng nói: *“Hằng ngày, chúng ta gặp phải những việc không như ý, trong lòng chúng ta không vui, chúng ta phát cáu thì chúng ta đã đang làm nhiệt độ của địa cầu tăng thêm”*. Rất ít người có thể tin những lời này! Chúng ta biết mỗi lần chúng ta tức giận thì sẽ gây hại cho tâm can của chúng ta nhưng chúng ta vẫn để cơn giận nổi lên, không thể khắc chế cơn giận.

Hòa Thượng nói: *“Ngu si thì chiêu cảm nạn gió. Ngạo mạn chiêu cảm động đất. Hoài nghi, phiền não thì chiêu cảm lũ lụt, sục đất”*. Những lời cảnh báo này Phật đã nói từ xưa, trên Kinh Phật nói rất rõ nhưng trong lòng chúng ta luôn luôn hoài nghi. Hôm trước, có người gửi thư hỏi tôi, tại sao Hòa Thượng nói Thiện Tài Đồng Tử tham vấn 41 vị pháp thân đại sĩ trong khi đó họ nghe trong *“Kinh Hoa Nghiêm”* nói có 52 vị pháp thân đại sĩ. Tôi nói, tất cả những lời Hòa Thượng nói tôi tin, những việc mà chúng ta chưa hiểu thì hãy để đó! Những gì trên Kinh nói là để chúng ta tăng thêm niềm tin với pháp môn Tịnh Độ, chúng ta chỉ cần miệt mài niệm câu *“A Di Đà Phật”* là được, không cần phải bận tâm đến con số 41 hay 52. Chúng ta không nên nhiều chuyện!

Ngày trước, khi tôi giảng ở chùa Ngòi, có một học giả xin tìm tôi để chất vấn, tôi nói, tôi bận giảng cả ngày nên nếu cần thì buổi tối có thể đến gặp tôi. Buổi tối họ đến tìm tôi và hỏi, tại sao có nơi nói Thích Ca Mâu Ni Phật nói pháp trong suốt 49 năm, có nơi thì nói là 42 năm. Tôi hỏi họ: *“Bác thấy những điều Phật nói có đúng không? Nếu tất cả những lời Phật nói chân thật có ích cho mình thì mình chỉ cần làm theo lời Phật là được, việc Phật nói pháp trong bao nhiêu năm không ảnh hưởng đến chúng ta”*. Phật nói pháp trong bao nhiêu năm thì con số đó cũng không nói lên điều gì.

Điều quan trọng nhất là chúng ta tin lời Hòa Thượng, nếu lời nào đó mà chúng ta cảm thấy chưa đúng thì có thể do người phiên dịch sai hay người đọc đọc sai. Chúng ta thường luôn ở trạng thái hoài nghi. Trong xã hội hiện đại, con người xấu ác đến mức độ luôn khiến người khác phải đề phòng. Nếu mọi người nhận được tin nhắn, cuộc điện thoại thì luôn có thái độ đề phòng vì họ đã

bị lừa nhiều lần. Con người nghi ngờ tất cả thậm chí nghi ngờ cả lời của Phật Bồ Tát, Thánh Hiền. Hòa Thượng cả một đời tu hành, hy sinh phụng hiến, Ngài đến trần gian và ra đi như một lữ khách, Ngài đã vãng sanh từ rất lâu nhưng vẫn có người tìm cách nói những điều không đúng về Ngài.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta hoài nghi thì chúng ta đã phá hủy hệ miễn dịch của chính mình và dễ dàng bị cảm nhiễm bởi tất cả bệnh độc. Nếu chúng ta có tín tâm kiên định với giáo huấn của Phật, không một chút hoài nghi thì chúng ta đã nâng cao năng lực miễn dịch. Con người đánh mất niềm tin thì rất dễ dàng cảm nhiễm các loại vi khuẩn, rất dễ dàng cảm nhiễm bởi năm độc”***. “Năm độc” là tham, sân, si, mạn, nghi. Khi dịch bệnh xảy ra, rất nhiều người cẩn thận tránh để không bị nhiễm bệnh nhưng họ vẫn bị bệnh và mất, trong khi đó, có những người sẵn sàng cứu giúp người bệnh thì vẫn khỏe mạnh.

Khi dịch Covid xảy ra, tôi cũng bị nhiễm bệnh hai lần, một buổi sáng, khi thức dậy tôi cảm thấy rất đau đầu nhưng tôi vẫn lễ Phật, làm mọi việc bình thường. Tôi biết tôi bị bệnh nên tự cách ly với mọi người. Tôi chỉ bị trong một ngày, bệnh trôi qua một cách rất nhẹ nhàng. Nếu chúng ta có niềm tin đối với giáo huấn của Phật, có tín tâm kiên định không hoài nghi thì chúng ta sẽ nỗ lực làm như Hòa Thượng đã dạy: ***“Việc tốt cần làm nên làm không hoài nghi”***. Chúng ta làm những việc thiện lành thì sẽ nhận được những kết quả thiện lành.

Khi biết tôi bị bệnh nhiều người đã nói những lời chê bai. Tôi bị bệnh nhưng tôi vẫn làm được tất cả những việc cần làm. Nhà Phật nói: ***“Có mà không, không mà có”***. Tôi có bệnh nhưng giống như không có bệnh, tôi vẫn làm những việc mà những người không có bệnh cũng không làm được. Trong ngày ***“Lễ vía Phật”***, tôi đã lạy hai ca. Vì Phật tử ở chùa đến vào ban ngày nên họ sẽ lễ Phật vào lúc 3 giờ chiều; người của chúng ta đến chùa vào buổi tối nên lễ Phật vào lúc 7 giờ 30 phút. Tôi không muốn làm phiền mọi người, không ngại rằng mình sẽ gặp phiền phức! Khi đó, ban đầu trong tâm tôi khởi lên vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Tôi sợ rằng mình sẽ không thể lễ Phật hai ca trong một ngày nhưng sau đó, tôi nghĩ, mình lạy được bao nhiêu thì lạy, không cần động tâm.

Nếu chúng ta có tín tâm kiên định, không hoài nghi với giáo huấn của Phật thì chúng ta đã nâng cao năng lực miễn dịch của chính mình, chúng ta đã nâng cao năng lực vượt qua tất cả bệnh khổ. Có những bệnh khổ nghiêm trọng, chúng

ta tưởng chừng mình không thể vượt qua nhưng chúng ta vẫn có thể vượt qua. Khi đó, chúng ta không vượt qua bằng thân nghiệp lực mà chúng ta đã chuyển thân nghiệp lực thành thân nguyện lực. Thân nghiệp lực đầy bệnh khổ, chướng ngại nhưng thân nguyện lực thì không có bệnh khổ, chướng ngại. Chúng ta làm việc gì bằng thân nghiệp lực thì chúng ta sẽ có rất nhiều sai phạm. Nếu chúng ta dùng thân nguyện lực làm thì sẽ không có sai phạm, mọi việc đều tốt đẹp. Chúng ta phải dần dần mới có thể thể hội được điều này, không thể mới nghe đã có thể hiểu.

Hòa Thượng nói: **“Người hiện tại phần lớn đều *“tham, sân, si, mạn, nghi”*. Lòng người đều là oán hận, não, nộ, phiền, thậm chí lời nói, việc làm đều là dễ khiến người khác thương tổn. Nghiệm chướng nghiệm trọng mà chúng ta tạo ra là *“sát, đạo, dâm, vọng, tửu”*.”** Đây là lời Hòa Thượng ân cần nhắc nhở mỗi chúng ta. Trong tâm chúng ta luôn phiền não, tức giận, luôn cảm thấy ảm ức. Hằng ngày, trong lời nói, hành động chúng ta vô tình gây thương tổn cho người mà chúng ta không biết. Chúng ta tạo nghiệp sát sanh, trộm cắp, tà dâm, uống rượu vậy thì hoàn cảnh sống của chúng ta không thể tốt đẹp. Nếu tâm cảnh của mọi người trên địa cầu đều như vậy thì địa cầu này sẽ ra sao? Một ý niệm thiện thì châu biến pháp giới, một ý niệm ác cũng châu biến pháp giới.

Hòa Thượng từng nói: **“*Từ bi trùm pháp giới, thiện ý khắp nhân gian*”**. Chúng ta không chỉ từ bi với người mình thích hay từ bi với người trong một quốc gia mà lòng từ bi của chúng ta phải trùm khắp pháp giới. Chúng ta phải dùng thiện ý để đối đãi với chúng sanh ở khắp nơi. Ở thế gian, nếu chúng ta có trách nhiệm với cộng đồng, xã hội, hoàn cảnh sống của nhân loại thì chúng ta đã phát được tâm Bồ Tát, tâm cảnh của chúng ta sẽ là tâm cảnh của Bồ Tát. Nếu không có sự nhắc nhở ân cần, dạy bảo của Hòa Thượng thì chúng ta không dễ khai mở tâm cảnh này. Chúng ta cần trải qua thời gian dài thì mới có thể giác ngộ, có người 5 năm, 10 năm, có người 20 năm, 30 năm thậm chí có người cả cuộc đời này không thể giác ngộ. Đây là họ đã uổng phí cả một cuộc đời, không thể tỉnh giác. Chúng ta giữ được tâm thiện lành, thiện đối đãi với tất cả mọi người thì chúng ta đã cải đổi được tâm mình. Tâm chúng ta được cải đổi thì hoàn cảnh sống của chúng ta sẽ nhất định thay đổi.

Trong cộng nghiệp sẽ có biệt nghiệp. Người có phước báu thì tự nhiên sẽ không bị nghiệp lực lôi kéo, không bị cộng nghiệp. Chúng ta phải cố gắng, tích cực, nỗ lực hạn chế đến mức thấp nhất tâm “*tham, sân, si, mạn, nghi*” của mình. Chúng ta có niềm tin tuyệt đối với giáo huấn của Phật, của Cổ Thánh Tiên Hiền, những tấm gương đức hạnh thì trong cộng nghiệp nhất định sẽ có biệt nghiệp.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!